

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) Spółki z o.o. w O.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w Ł.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt VI GC 78/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zabezpieczył dochodzone przez stronę powodową roszczenie pieniężne do kwoty 148.815,17 zł poprzez zajęcie rachunku bankowego strony pozwanej, zajęcie wierzytelności przysługujących pozwanej, wyszczególnionych w sentencji zaskarżonego orzeczenia oraz zajęcie ruchomości strony pozwanej tj. wymienionych w sentencji samochodów.

Zdaniem Sądu Okręgowego, strona powodowa przedkładając do pozwu odpowiednie dokumenty uprawdopodobniła swoje roszczenie o zasądzenie od pozwanej kwoty 148.816 zł tytułem zapłaty za dostarczony beton. Sąd uznał także, że prawdopodobny jest też interes w udzieleniu zabezpieczenia, gdyż obawy co do wykonalności orzeczenia w sprawie są uzasadnione w świetle sytuacji majątkowej strony pozwanej.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła strona pozwana, zarzucając naruszenie:

1. art. 731¹ § 1 i § 2 kpc, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż firma (...) sp. z o.o. we wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia,
2. art. 731¹ § 3 kpc, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na udzieleniu zabezpieczenia roszczenia, które obciąża skarżącego ponad miarę.

Formułując powyższy zarzut wniosła o zmianę wskazanego powyżej postanowienia poprzez jego uchylenie w całości.

W odpowiedzi na zażalenie uprawniony wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie od skarżącego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Wbrew stanowisku skarżącego powołane przez stronę powodową okoliczności są wystarczające do przyjęcia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c. (a nie jak błędnie powołano w zażaleniu art. 731¹ § 1 i § 2 kpc). Przytoczona w zażaleniu argumentacja nie uzasadnia wniosków zażalenia, wręcz przeciwnie, podnoszone przez skarżącego okoliczności przemawiają za trafnością rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Skarżący wskazał bowiem, że stronie pozwanej nie przysługują już wierzytelności od wymienionych w uzasadnieniu zażalenia podmiotów ani też prawo własności do wskazanych ruchomości, co niewątpliwie potwierdza stanowisko Sądu Okręgowego, że strona powodowa uprawdopodobniła interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zauważyć przy tym trzeba, że na etapie wydawania postanowienia o zabezpieczeniu Sąd nie rozstrzyga kwestii związanych z możliwością wykonania postanowienia zabezpieczającego. Tym samym zarzuty skarżącego dotyczące tego, że określone prawa majątkowe już pozwanemu nie przysługują, nie podlegają rozpoznaniu w ramach oceny zasadności postanowienia o zabezpieczeniu, lecz w ramach postępowania w przedmiocie wykonania tego postanowienia.

Nie ma też uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że zaskarżone postanowienie obciąża skarżącego ponad miarę. W sytuacji, gdy jak twierdzi sam skarżący, skuteczność zajęć dokonanych w oparciu o zaskarżone postanowienie może zostać podważona, twierdzenia o obciążeniu skarżącego ponad miarę nie mają dostatecznego oparcia w materiale sprawy. Tym samym zarzut naruszenia art. 730¹ § 3 k.p.c. (a nie jak błędnie powołano w zażaleniu art. 731¹ § 3 kpc), okazał się bezzasadny.

Z tych też względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

bp